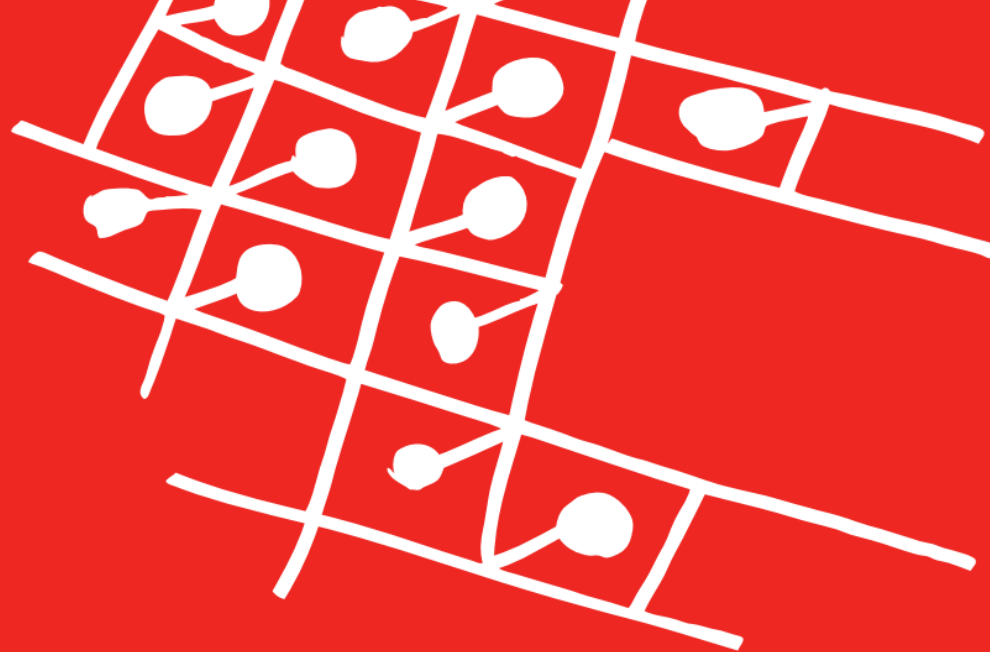

Abteilung für Handel und Investitionen
der Botschaft der Republik Polen
in Berlin

Własna firma w Niemczech – różne formy działania krok po kroku

Wydział Promocji Handlu i Inwestycji Ambasady RP w Berlinie
Jan Masalski – Radca
Leszno, 22.10.2015

1. Wprowadzenie

Polscy obywatele mogą świadczyć na terenie Republiki Federalnej Niemiec usługi w ramach dwóch swobód europejskich:

- **swobody zakładania przedsiębiorstw** (niem. *Niederlassungsfreiheit*) poprzez zakładanie firm w Niemczech, zgodnie z prawem niemieckim,
- **swobody świadczenia usług** (niem. *Dienstleistungsfreiheit*) poprzez świadczenie usług na terenie RFN przez polskiego przedsiębiorcę mającego siedzibę w Polsce (wyróżnia się samodzielne świadczenie usług na własny rachunek i świadczenie usług przy pomocy pracowników delegowanych do wykonania usług w Niemczech).

Obowiązuje zasada swobody działalności gospodarczej, która oznacza, że każdy ma swobodny dostęp do prowadzenia działalności gospodarczej, bez konieczności posiadania na to pozwolenia, a także swobodę w zakresie wyboru formy prawnej przedsiębiorstwa. Swoboda nie narusza obowiązków posiadania szczególnych zezwoleń lub koncesji, o ile obowiązek ich posiadania wynika z odrębnych ustaw.

2. Formy działalności

Polski obywatel nie będący przedsiębiorcą oraz polski przedsiębiorca może założyć przedsiębiorstwo w Niemczech na tych samych zasadach jak obywatele niemieccy, wykorzystując do tego celu wszelkie dostępne formy prawne.

Najważniejsze z nich to:

- przedsiębiorstwo jednoosobowe (niem. Einzelunternehmen),
- spółki osobowe (niem. Personengesellschaften):
- spółki kapitałowe (niem. Kapitalgesellschaften):
- oddział przedsiębiorcy zagranicznego (niem. Zweigniederlassung).

W praktyce przedsiębiorstwa działające w Niemczech jako spółki kapitałowe traktowane są zazwyczaj jako bardziej profesjonalne i wiarygodne niż spółki osobowe czy przedsiębiorcy prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą. Dlatego też w przypadku większych przedsięwzięć wybiera się najczęściej formę GmbH.

3. Samodzielna działalność gospodarcza

Działalność gospodarcza osoby fizycznej na własny rachunek (potocznie nazywane „**Gewerbe**”), jest spotykana najczęściej w przypadku niewielkiego zakresu działalności i przedsiębiorstwa z niewielkimi przychodami. Problemem zwykle pozostaje zderzenie dwóch mentalności i jakby konstrukcji istoty działalności gospodarczej w Polsce i Niemczech – w naszym kraju mamy przepisy o swobodzie w podejmowaniu działalności gospodarczej, w Niemczech przepisy o „regulacjach” dla takiej działalności. Wadą samodzielnej działalności gospodarczej prowadzonej na własny rachunek jest obarczenie właściciela całym ryzykiem finansowym, który za długi i zobowiązania odpowiada osobiście całym swoim majątkiem. W związku z tym działalność ta wybierana jest w przypadku przedsiębiorstw mniejszych rozmiarów, w których faktyczny nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa i bezpośrednie zarządzanie pozostają w rękach jednej i tej samej osoby.

4. Gewerbe krok po kroku

W celu rozpoczęcia samodzielnej działalności gospodarczej należy:

- dokonać zgłoszenia w urzędzie ds. gospodarczych,
- zarejestrować działalność w urzędzie skarbowym,
- zameldować się w urzędzie meldunkowym,
- zgłosić członkostwo w izbie przemysłowo-handlowej (opcjonalne - automatyczne),
- zostać członkiem branżowego towarzystwa ubezpieczeniowego,
- opłacić składkę z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego.

5. Zgłoszenie w urzędzie ds. gospodarczych

Podjęcie działalności gospodarczej w tej formie wymaga jedynie zgłoszenia (niem. Gewerbeanmeldung) we właściwym urzędzie ds. gospodarczych (niem. Gewerbeamt). Do zgłoszenia należy dołączyć następujące dokumenty:

- kopię dowodu osobistego lub paszportu,
- potwierdzenie niemieckiej izby rzemieślniczej (niem. Handwerkskammer) o dokonaniu wpisu do rejestru rzemiosł (niem. Handwerksrolle) w przypadku wykonywania rzemiosła objętego w Niemczech reglamentacją,
- kopię odpowiedniego zezwolenia lub koncesji, jeżeli są one wymagane dla danego rodzaju działalności.

Rejestracja działalności we właściwym urzędzie ds. gospodarczych może nastąpić osobiście lub drogą pocztową, niektóre urzędy dopuszczają również rejestrację przez Internet. W zgłoszeniu działalności gospodarczej należy podać adres działalności. Opłata za zgłoszenie działalności gospodarczej ustalana jest przez władze gminy i wynosi od 15 do 60 EUR. Na terenie Berlina opłata wynosi 26 EUR.

Formularze zgłoszenia, przemeldowania i wyrejestrowania działalności gospodarczej są dostępne na stronach internetowych urzędów (właściwych gmin i miast). Formularze stosowane np. przez urząd ds. gospodarczych właściwy dla Berlin Mitte znajdują się na: http://www.berlin.de/ba-mitte/org/gewerbeamt/allgemeines_gewerbe.html#leistungen

6. Rejestracja w urzędzie skarbowym

Kolejnym krokiem do podjęcia działalności gospodarczej w Niemczech jest rejestracja do celów podatkowych we właściwym urzędzie skarbowym.

Procedura ta przebiega następująco: Po dokonaniu rejestracji działalności gospodarczej urząd ds. gospodarczych informuje o wpisie właściwy urząd skarbowy (tzw. zasada jednego okienka zbliżona do obowiązującej w Polsce). W ślad za otrzymaną informacją urząd skarbowy przesyła przedsiębiorcy kwestionariusz do rejestracji działalności w danym urzędzie skarbowym. W kwestionariuszu należy podać:

- datę rejestracji działalności gospodarczej,
- czas trwania okresu rozliczeniowego z podaniem dnia jego rozpoczęcia i zamknięcia,
- informacje finansowe, na podstawie których będą obliczane zaliczki na podatki, poprzez podanie przewidywanego obrotu i zysku w pierwszych 12 miesiącach prowadzenia działalności oraz ewentualny wybór opcji zwalniającej z płacenia podatku.

W praktyce powiadomienie urzędu skarbowego przez urząd gospodarczy o podjęciu przez dany podmiot działalności gospodarczej trwa do czterech tygodni. Osobiste powiadomienie urzędu skarbowego, niezwłocznie po zgłoszeniu działalności gospodarczej w urzędzie ds. gospodarczych, znacznie przyspieszy procedurę rejestracyjną.

7. Zameldowanie

- Zameldowania należy dokonać w ciągu 7 dni od daty zamieszkania w Niemczech (w niektórych landach termin na zameldowanie wynosi do dwóch tygodni).
- Od stycznia 2013 r. po trzech miesiącach pobytu w Niemczech nie trzeba już składać wniosku o wydanie tzw. zaświadczenia o prawie do swobodnego przesiedlania się (niem. Freizügigkeitsbescheinigung). W przypadku kontroli np. policji można spodziewać się jednak pytania o ewent. dowód prowadzenia działalności gospodarczej (zwykle wystarczy kopia potwierdzenia jej zgłoszenia).
- Trzeba też pamiętać, że w niektórych sytuacjach można założyć firmę w Niemczech bez potrzeby wymeldowania się z Polski i zameldowania w Niemczech. Trzeba jednak w zgłoszeniu podać adres firmy w Niemczech (tzw. zakładu - niem. Betriebsstätte), nie jest to rozwiązanie korzystne podatkowo, ale można łatwo znaleźć firmy świadczące usługę udostępnienia adresu i ewent. reprezentowania przed miejscowymi władzami.

8. Członkostwo w izbie przemysłowo-handlowej

- Przedsiębiorca rozpoczynający działalność gospodarczą automatycznie staje się członkiem izby przemysłowo-handlowej, właściwej ze względu na miejsce siedziby danego przedsiębiorstwa. Urząd ds. gospodarczych informuje izbę z urzędu o wpisie przedsiębiorstwa do rejestru, po czym izba we własnym zakresie kontaktuje się z przedsiębiorcą.
- Członkostwo w izbie przemysłowo-handlowej wiąże się z obowiązkiem uiszczania składek. Istnieją przy tym pewne zwolnienia z obowiązku ich płacenia. Przykładowo Izba Przemysłowo-Handlowa w Berlinie przewiduje zwolnienie z obowiązku płacenia składek osób fizycznych prowadzących samodzielną działalność gospodarczą, nie wpisanych do rejestru handlowego, których roczny zysk z działalności nie przekracza 5.200 EUR.

9. Członkostwo w branżowych towarzystwach ubezpieczeniowych

Wspomnieć należy o szczególnym obowiązku nałożonym na przedsiębiorstwa zatrudniające pracowników (i to zarówno od początku prowadzenia działalności jak i od momentu zatrudnienia jednego lub więcej pracowników w czasie trwania działalności przedsiębiorstwa). Przedsiębiorstwa te są zobowiązane do członkostwa w branżowym towarzystwie ubezpieczeniowym/kasie ubezpieczeniowej (niem. Deutsche Gesetzliche Unfallversicherung), stanowiącym zabezpieczenie pracodawcy od następstw nieszczęśliwych wypadków przy pracy w przypadku podstaw do uznania jego odpowiedzialności cywilnej za dane zdarzenie.

Co do zasady już w momencie rejestracji przedsiębiorstwa urząd ds. gospodarczych informuje o rejestracji odpowiednie przedsiębiorstwo branżowe, np. w branży budowlanej lub transportowej, właściwe ze względu na miejsce siedziby przedsiębiorcy-pracodawcy. Wysokość składki zależna jest od ryzyka wypadku w danym zakładzie i branży (np. w firmie budowlanej 0,2% płacy brutto dla pracownika biurowego i już ok. 6% dla pracownika na budowie - minimum 100 euro). Składki wyliczają ww. kasy ubezpieczenie od NW.

10. Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego przedsiębiorcy

- Osoba prowadząca w Niemczech jednoosobową działalność gospodarczą nie ma obecnie obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne, składki te może opłacać dobrowolnie. Brak ubezpieczenia emerytalnego w Niemczech prowadzi jednak do sytuacji, że polski Zakład Ubezpieczeń Społecznych - w przypadku powrotu przedsiębiorcy do polskiego systemu ubezpieczeń społecznych - nie będzie mógł uwzględnić okresów przepracowanych w Niemczech jako okresu stażu pracy będącego podstawą przyznania emerytury.
- Indywidualny przedsiębiorca niemiecki musi natomiast posiadać ubezpieczenie zdrowotne. Ma przy tym prawo wyboru pomiędzy ubezpieczeniem zdrowotnym w publicznej kasie chorych (niem. Krankenkasse) a ubezpieczeniem prywatnym. Wybór jednej z opcji zależy od danego przypadku i wymaga analizy płynących z tego korzyści.
- Przy wyborze zakładu ubezpieczeń należy kierować się nie tylko wysokością składki na ubezpieczenie zdrowotne (najtańsze kosztuje ok. 60 euro miesięcznie), ale także możliwością określenia udziału własnego i zwrotu części wpłat w przypadku niekorzystania z ubezpieczenia (np. po upływie roku ubezpieczenia). Dopiero te czynniki oceniane wspólnie umożliwiają wymierne porównanie ofert ubezpieczeniowych.

11. Wykonywanie rzemiosła

W Niemczech od lat przywiązuje się dużą wagę do rzemiosła i statusu rzemieślników, jako osób o specjalnym statusie zawodowym. Rzemieślnicy posiadają własne izby i zdecydowanie chronią uprawnienia do wykonywania rzemiosła.

Wykonywanie rzemiosła w Niemczech reguluje ustawa o rzemiośle (niem. Handwerksordnung), określająca m.in. ograniczenia w dopuszczeniu do zawodu. Poświadczeniem wpisu do rejestru rzemiosł jest karta rzemieślnicza (niem. Handwerkskarte).

Rzemieślnicy w Niemczech nie należą do izb przemysłowo-handlowych. Stają się natomiast członkami odpowiedniej izby rzemieślniczej (niem. Handwerkskammer). Wysokość składek członkowskich uzależniona jest od wysokości obrotów przedsiębiorstwa, przy czym małe przedsiębiorstwa mogą ubiegać się o całkowite zwolnienie z obowiązku płacenia składek.

W załączniku A do ustawy o rzemiośle enumeratywnie wymieniono zawody rzemieślnicze, do wykonywania których konieczne jest uzyskanie pozwolenia (wpisu do rejestru rzemiosł). Warunkiem uzyskania wpisu jest posiadanie tytułu mistrzowskiego (niem. Meisterbrief) przez przedsiębiorcę lub jego pracownika zatrudnionego na kierowniczym stanowisku (niem. Betriebsleiter).

12. Rzemiosło c.d.

Osoba wpisana do rejestru izby rzemieślniczej, będąca właścicielem zakładu rzemieślniczego i wykonująca samodzielnie rzemiosło, podlega co do zasady obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu. Obowiązek ten nie dotyczy m.in. rzemieślników:

- prowadzących jedynie uboczną działalność rzemieślniczą,
- prowadzących działalność rzemieślniczą niewielkich rozmiarów, gdy ich miesięczny przychód nie przekracza kwoty 450 EUR lub
- pobierających świadczenia emerytalne.

W przypadku spółek osobowych wpisanych do rejestru rzemieślników obowiązek ubezpieczenia powstaje u wspólnika, o ile spełnia on osobiście wymogi wpisu do rejestru (a więc co do zasady posiada certyfikat mistrzowski). W przypadku rejestracji w rejestrze rzemieślników spółek kapitałowych taki skutek po stronie wspólnika nie powstaje.

13. Prowadzenie działalności gospodarczej w formie spółki

Niezależnie od możliwości prowadzenia w Niemczech samodzielnej działalności gospodarczej, prawo niemieckie przewiduje szeroki wachlarz możliwości prowadzenia działalności w formie spółek, i to zarówno w formie spółki cywilnej jak i spółek prawa handlowego.

W przypadku spółek, podobnie jak w przypadku osób samodzielnie prowadzących działalność gospodarczą, istnieje obowiązek zgłoszenia rozpoczęcia działalności gospodarczej do urzędu ds. działalności gospodarczej oraz zgłoszenia członkostwa we właściwej izbie przemysłowo-handlowej.

Spółki osobowe (niem. Personengesellschaften):

- spółka cywilna (niem. Gesellschaft des bürgerlichen Rechts, w skrócie GbR),
- spółka partnerska (niem. Partnergesellschaft, w skrócie PartG),
- spółka jawna (niem. Offene Handelsgesellschaft, w skrócie OHG),
- spółka komandytowa (niem. Kommanditgesellschaft, w skrócie KG),

Spółki kapitałowe (niem. Kapitalgesellschaften):

- spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (niem. Gesellschaft mit beschränkter Haftung, w skrócie GmbH), również w formie „mini” (UG haftungsbeschränkt),
- spółka akcyjna (niem. Aktiengesellschaft, w skrócie AG).

14. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

GmbH (Gesellschaft mit beschränkter Haftung) - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest najbardziej popularną formą spółki kapitałowej.

Do jej założenia wymagane jest wniesienie kapitału zakładowego w wysokości co najmniej 25.000 EUR. Wspólnicy spółki z o.o. ponoszą jedynie ograniczoną odpowiedzialność za zobowiązania, tak więc spółka z o.o. służy przede wszystkim ograniczeniu ryzyka gospodarczego, jako że co do zasady spółka ta - będąc odrębną od wspólników osobą prawną - sama odpowiada za zaciągnięte zobowiązania.

Formalności przy zakładaniu niemieckiej spółki z o.o. są stosunkowo nieskomplikowane. Spółka może zostać założona przez jedną osobę (tzw. jednoosobowa spółka z o.o., Ein-Mann-Gesellschaft) lub kilka osób. Wspólnicy ani członkowie zarządu nie muszą być obywatelami Niemiec, w szczególności w przypadku obywateli państw Unii Europejskiej nie ma żadnych ograniczeń. Niepotrzebne jest też zaświadczenie o zameldowaniu ani pozwolenie na pracę. Warunkiem utworzenia GmbH jest podpisanie umowy spółki w formie notarialnej. Umowa spółki może zostać podpisana przez pełnomocnika, działającego w imieniu wspólnika, na podstawie notarialnego pełnomocnictwa.

15. Spółka z o.o. w formie „mini” (UG-haftungsbeschränkt)

Od kilku lat w niemieckim porządku prawnym funkcjonuje szczególna forma spółki z o.o. Forma ta umożliwia ustalenie kapitału założycielskiego na niższym poziomie (zaledwie 1 euro). W związku z tym przyjęto się dla niej potoczne oznaczenie „Mini-GmbH” lub „1-EURO-GmbH”.

W przypadku założenia małej spółki z o.o. kapitał zakładowy należy wpłacić w całości, a ponadto wykluczone jest wniesienie wkładów rzeczowych, co oznacza, że przy założeniu spółki można zadeklarować jedynie wkłady gotówkowe.

Spółka z o.o. w formie „mini” zobowiązana jest tworzyć kapitał zapasowy w wysokości jednej czwartej zysku z każdego roku, aż do osiągnięcia kapitału zakładowego w wysokości co najmniej 25.000 EUR. Do momentu zebrania kapitału zakładowego w odpowiedniej wysokości spółka nie może wypłacać wspólnikom zysku.

16. Prawne formy obecności firm zagranicznych w Niemczech

Niezależnie od prawa do zakładania spółek na terenie Niemiec i świadczenia tam usług przez podmioty mające siedzibę w Polsce, warto wspomnieć o dodatkowych formach prowadzenia działalności gospodarczej na terenie Niemiec w formie oddziału lub przedstawicielstwa zagranicznego przedsiębiorcy.

Oddział zagranicznego przedsiębiorcy:

Oddział zagranicznego przedsiębiorcy nie jest samodzielny przedsiębiorstwem, pomimo tego że jest miejscowo, ekonomicznie i organizacyjnie oddzielony od głównego przedsiębiorstwa (polskiej spółki) i jako taki podlega prawu niemieckiemu. Pomimo zależności od przedsiębiorstwa głównego bierze jednak samodzielnie udział w obrocie gospodarczym, a zawarte przez niego stosunki prawne z klientami podlegają co do zasady prawu niemieckiemu. Także procedura wpisu oddziału zagranicznego przedsiębiorcy do niemieckiego rejestru handlowego podlega temu prawu. Nazwa oddziału może być taka sama jak przedsiębiorstwa głównego. Dodaje się do niej tylko określenie "Zweigniederlassung". Rejestracji oddziału dokonuje się w sądzie rejonowym (rejestrowym) właściwym dla miejsca siedziby tego oddziału w RFN.

Zarejestrowanie oddziału polskiej firmy w niemieckim rejestrze handlowym wymaga określonej samodzielności oddziału, która wyraża się posiadaniem własnego kierownictwa (zwanego również stałą reprezentacją), własnej księgowości, własnego majątku i siedziby oraz adresu w Niemczech. W rejestrze handlowym zgłasza się również zmiany zachodzące w polskiej spółce, np. zmiany w zarządzie, powołanie prokurenta, czy podwyższenie kapitału zakładowego polskiej spółki. Dokumenty składa się wraz z tłumaczeniem przysięgłym na język niemiecki.

17. Prawne formy obecności firm zagranicznych w Niemczech c.d.

Filia (zakład):

Przedsiębiorstwo polskie może utworzyć na terenie Niemiec zakład (niem. Filiale, Betriebsstätte), będący niesamodzielną jednostką, ułatwiający niemieckim kontrahentom kontakt z polską firmą. Zakład jest w całości zależny od przedsiębiorstwa głównego, jeśli chodzi o zawieranie kontraktów i występowanie w obrocie gospodarczym. Wszelkie faktury i rozliczenia dokonywane są przez polskiego przedsiębiorcę. Działalność zakładu nie może wykraczać poza zakres przedmiotu działalności przedsiębiorstwa głównego, jako że zakład jest jedynie „przedłużeniem” przedsiębiorstwa głównego za granicę.

Zakład należy zgłosić pod kątem wykonywanej działalności gospodarczej do urzędu ds. gospodarczych, nie jest on jednak wpisywany do rejestru handlowego. Na pismach handlowych zakładu - obok nazwy i adresu zakładu - należy podawać dane rejestrowe przedsiębiorstwa głównego.

18. Prawne formy obecności firm zagranicznych w Niemczech c.d.

Przedstawicielstwo:

Przedstawicielstwo zagraniczne traktowane jest jako „wizytówka” danego przedsiębiorstwa za granicą. Przedstawicielstwo ma na celu promocję przedsiębiorcy polskiego za granicą, prowadząc rozpoznanie rynku i wsparcie sprzedaży, a na co dzień ułatwienie zagranicznym kontrahentom kontaktów z polską firmą.

Należy dokonać zgłoszenia przedstawicielstwa pod kątem wykonywanej działalności gospodarczej do urzędu ds. gospodarczych we właściwym miejscowo urzędzie.

19. Koszt założenia firmy w Niemczech

Koszt założenia spółki GmbH z kapitałem 25 tys. EUR wynoszą:

1. Koszty notarialne to ok. 450 EUR brutto dla jednoosobowej spółki i 600 EUR dla więcej niż jednego udziałowca.
  2. Koszty wpisu do rejestru sądowego: średnio 250 EUR (100 EUR rejestracja, koszt ogłoszenia od 100 do 250 EUR).
  3. Jeśli umowa spółki jest niestandardowa, trzeba się liczyć z dodatkowym wydatkiem ok. 700 EUR na prawnika.
- Średnio więc rejestracja typowego GmbH z kapitałem zakładowym gotówkowym 25 tys. EUR to koszt ok. 700-800 EUR, do nawet 2 tys.

Rejestracja oddziału nie jest droga (40EUR), a wraz z pomocą prawną ok. 500 EUR.

Koszt założenia mini GmbH to też koszt ok. 1 tys. euro.

Rejestracja jednoosobowej firmy tzw. Gewerbe wiąże się z poniesieniem kosztu tzw. opłaty manipulacyjnej, jej wysokość waha się w przedziale od 15 Euro do 65 Euro (w Berlinie 26 euro) w zależności od miasta i gminy.

20. Pozostałe kwestie związane z założeniem działalności gospodarczej

Otwarcie rachunku bankowego:

Zakładając działalność w Niemczech przedsiębiorca staje przed dylematem wyboru banku, który zajmie się obsługą rachunku bankowego. Zasady prowadzenia rachunku, odpowiedzialności banku i zabezpieczeń użytkownika przed nieuprawnionym działaniem osób trzecich regulują przepisy niemieckiego kodeksu cywilnego (BGB) oraz ogólne warunki umów obowiązujące w danym banku.

Przy założeniu rachunku bankowego należy przedłożyć dowód osobisty lub paszport. W przypadku otwarcia rachunku bankowego dla spółki dodatkowo należy okazać umowę spółki, uchwałę o powołaniu zarządu i ewentualnie uchwałę o powołaniu prokurenta, a także listę podpisów osób posiadających dostęp do rachunku. Jeśli udziałowcem niemieckiej spółki z o.o. zakładającej rachunek w banku jest polska spółka, dodatkowo bank będzie wymagał dokumentów polskiej spółki.

21. Pozostałe kwestie związane z założeniem działalności gospodarczej c.d.

Wynajem lokalu:

W Niemczech powszechnym zjawiskiem jest wynajem lokali na cele działalności gospodarczej, rzadziej dochodzi do jego kupna.

Podpisując umowę najmu należy sprawdzić prawo wynajmującego do zawarcia umowy, żądając okazania dokumentów potwierdzających prawo własności nieruchomości, względnie umowy wynajmującego z właścicielem lokalu, z której wynika prawo do zawarcia umowy podnajmu.

Zdarza się, że przedsiębiorcy zagraniczni, tzn. mający siedzibę za granicą, ale również spółki zakładane według prawa niemieckiego, w których udziałowcem są osoby zagraniczne, spotykają się z nieufnością ze strony osób wynajmujących. Wynajmujący w takiej sytuacji obawiają się o zabezpieczenie swoich roszczeń. W takim przypadku umowa często zawiera klauzule daleko chroniące wynajmującego (przykładowo nadzwyczaj wysoka kaucja na zabezpieczenie), a na najemcę nakładające więcej obowiązków.

Na działalność produkcyjną czy usługową na miejscu czynsze np. w Berlinie zależnie od dzielnicy może to być 8-10 euro mkw. Małe biuro 20 m kw. to koszt ok. 500-600 euro miesięcznie.

22. Pozostałe kwestie związane z założeniem działalności gospodarczej c.d.

Poszukiwanie partnerów handlowych

Wejście na niemiecki rynek oznacza konieczność zbadania specyfiki rynku w celu poznania kierujących nim mechanizmów oraz jak najlepszego dopasowania usług i produktów do aktualnych potrzeb niemieckich klientów. Należy też podjąć decyzję o wyborze miejsca siedziby przedsiębiorstwa, przy uwzględnieniu wszelkich czynników finansowych i logistycznych, specyfiki branży i przyszłych potrzeb przedsiębiorstwa.

Szczególnie na pierwszym etapie działalności należy zadbać o wiarygodność przedsiębiorstwa w celu zdobycia zaufania niemieckich partnerów handlowych. Uzyskanie wiarygodności finansowej (oznaczającej brak zaległości publicznoprawnych) potwierdzić można odpowiednim zaświadczeniem wydanym przez polski urząd skarbowy czy ZUS. Zdolność kredytową firmy potwierdza zazwyczaj bank prowadzący rachunek bankowy danego przedsiębiorcy. Pomocne jest również uzyskanie listów referencyjnych od wcześniejszych kontrahentów, potwierdzających np. dobrą współpracę ze spółką-matką danego przedsiębiorcy, o ile przedsiębiorca nie posiada jeszcze własnych referencji. Największe znaczenie mają listy referencyjne wystawione przez znanych i szanowanych przedstawicieli danej branży.

Pierwsze kontakty z niemieckimi partnerami handlowymi można nawiązać przy pomocy ogólnodostępnych baz danych nt. kontaktów do przedsiębiorców działających na terenie Niemiec. Popularną metodą zaistnienia na rynku jest też udział w targach branżowych, organizowanych dla właściwie wszystkich istniejących na rynku branż.

23. Wspieranie polskich przedsiębiorstw na rynku niemieckim przez WPHI

WPHI w Berlinie, podobnie jak wszystkie pozostałe WPHI na świecie, świadczy usługi w ramach „Katalogu standardowych usług świadczonych nieodpłatnie na rzecz polskich przedsiębiorców przez WPHI”. Jest to opis ok. 60 różnych działań, przy czym zależnie od rynku, wielkości obrotów i inwestycji, wiele tych działań w mniejszym lub większym stopniu angażuje poszczególne WPHI. Wspieranie dotyczy promocji eksportu oraz promocji inwestycji.

- promocja eksportu: poprzez współorganizowanie wystaw, pokazów i zachęcanie polskich firm do udziału w targach na terenie Niemiec, inicjowanie i pomoc w organizacji misji handlowych z Polski, organizację spotkań i giełd kooperacyjnych, organizację seminariów branżowych, organizację imprez kiermaszowych, opracowywanie analiz rynkowych i artykułów w prasie fachowej, przekazywanie zainteresowanym adresów potencjalnych odbiorców polskich towarów, dostarczanie danych do Portalu Promocji Eksportu, podejmowanie działań interwencyjnych, prowadzenie internetowej bazy ofert polskich eksporterów;

-promocja inwestycji poprzez: seminaria informacyjne z prezentacją warunków inwestowania w Polsce (otoczenie prawne, możliwości wsparcia, SSE), cykliczne publikacje płatnych artykułów, prezentację polskich regionów jako atrakcyjnych stref dla zagranicznych inwestorów, doradztwo firmom zainteresowanym inwestowaniem w Polsce, doradztwo polskim firmom zainteresowanym inwestowaniem na terenie Niemiec, prowadzenie internetowej bazy ofert polskich nieruchomości i terenów inwestycyjnych.

Abteilung für Handel und Investitionen
der Botschaft der Republik Polen
in Berlin

Dziękuję za uwagę!

Wydział Promocji Handlu i Inwestycji

Ambasady RP w Berlinie

Leipziger Platz 2

10117 BERLIN

Tel.: (+49 30) 206 22 67 - 0

Fax: (+49 30) 206 22 67 - 30

E-Mail: berlin@trade.gov.pl   www.berlin.trade.gov.pl

berlin.trade.gov.pl